

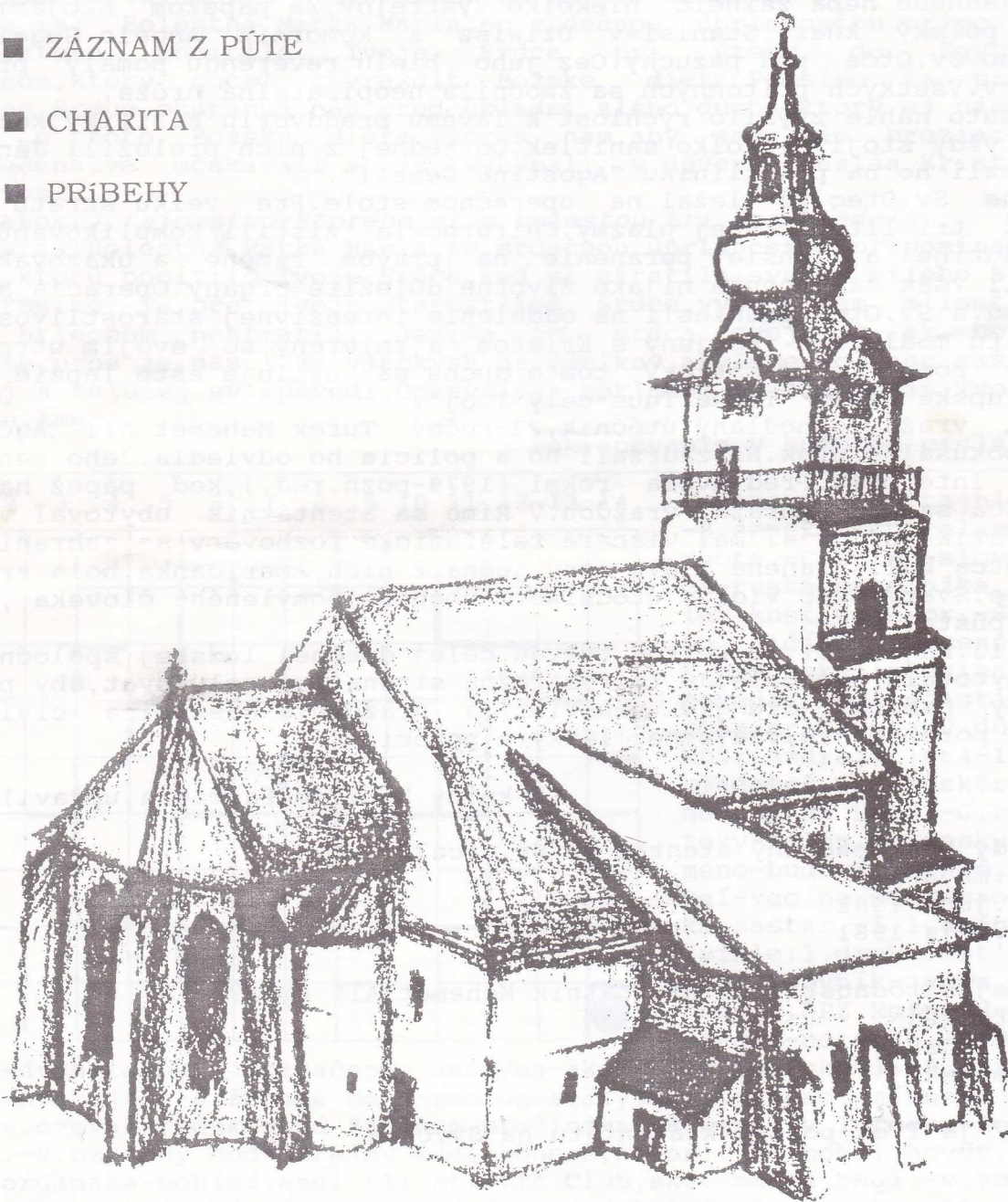
BARTOLOMEJ

Číslo 2

ROČNÍK I.

SEPTEMBER 1993

- HISTÓRIA MARIÁNSKEHO KOSTOLA
- ZÁZNAM Z PÚTE
- CHARITA
- PRÍBEHY

Z DEJÍN CIRKVI

Atentát na Svätého Otca.

V stredu 13.mája 1981 popoludní na preplnenom námestí pred bazilikou sv.Petra zástup ľudí v radostnom vzrušení očakával príchod Sv.Otca.Všetko prebiehalo pravidelne.Radostné napätie sa stupňovalo.Vyjadrovali to najmä heslá skandované veľkým počtom prítomných mladých ľudí.Na veži baziliky hodiny odbíjali piatu.Bol to znak,že sa blíži vytúžený okamih.

Prítomní zrazu vybuchnú v búrlivé nadšenie.Svätý Otec Ján Pavol II. sa blíži.Stojí v otvorenom aute a so svojim obvyklým úsmevom máva na všetky strany,žehná a prijíma pozdravy nespočetných rúk,vystieraných k nemu.Usmiaty práve vracia dieťa do rúk jeho otca.Dieťa žiari radostou,lebo bolo v náručí Sv.Otca a dostalo jeho osobitné požehnanie.Vtedy sa čosi stalo:nečakane ako blesk z jasného neba zaznelo niekoľko výstrelov.Za pápežom stojací osobný tajomník poľský kňaz Stanislav Dziwisz a komorník Angelo Gugel chytia klesajúceho Sv.Otca pod pazuchy.Cez jeho bielu reverendu pomaly presakuje čerstvá krv.Všetkých prítomných sa zmocnila neopísateľná hrôza.

Pápežovo auto náhle zvýšilo rýchlosť k ľavému preddvoriu baziliky,kde počas audiencií vždy stojí niekoľko sanitiek.Do jednej z nich preložili Jána Pavla II.a zaviezli ho na polikliniku "Agostino Gemeli".

O 18.hodine Sv.Otec už ležal na operačnom stole.Pre veľkú stratu krvi mu museli dať tri litre krvnej plazmy.Chirurgovia zistili komplikovanú ranu v brušnej dutine a ľahšie poranenie na pravom ramene a ukazováku ľavej ruky.Neboli však zasiahnuté nijaké životne dôležité orgány.Operácia skončila o 23.30 hod.a Sv.Otca preniesli na oddelenie intenzívnej starostlivosti.Pápež je i tu modlitbou spojený s Kristom a zmierený so svojim utrpením,po boku Matky Božej Panny Márie.V tomto duchu sa usiluje ešte lepšie splňať svoje biskupské heslo "Totus Tuus-celý Tvoj".

Cynický, k vražde odhodlaný útočník,23-ročný Turek Mehemet Ali Agča sa po atentáte pokúšal o útek.No zadržali ho a polícia ho odviedla.Jeho meno bolo v zozname Interpolu.Pred dvoma rokmi (1979-pozn.red.),keď pápež navštívil Turecko,Agča sa mu vyhrážal vraždou.V Ríme sa atentátnik ubytoval v hoteli neďaleko Vatikánu,odkiaľ mal viaceré telefonické rozhovory so zahraničím.Okrem Sv.Otca boli zranené i dve ženy,jedna z nich,Američanka,bola zranená veľmi vážne.Svätý Otec vidí v útočníkovi úbohého,pomýleného človeka ,ktorému úprimne odpúšťa.

Údalosť z 13.mája 1981 je veľkou výzvou celej dnešnej ľudskej spoločnosti,a-by si vyspytovala svedomie.Je to výstražná siréna pre celý svet,aby prestalo násilie,aby namiesto džungle nenávisti a vraždenia nastúpila civilizácia vzájomného porozumenia,vzájomnej lásky a pomoci.

(Z knihy Zabijem Pastiera,upravil M.P.)

KVÍZ: 1.Kedy bol spáchaný atentát na Sv.Otca?

- a,13.mája 1983
- b,13.júna 1981
- c,13.mája 1981

2.Akej národnosti bol atentátnik Mehemet Ali Agča?

- a,tureckej
- b,talianskej
- c,rumunskej

3.Aký je Tvoj postoj k atentátu na Sv.Otca?

Odpovede pošlite do dvoch týždňov na adresu redakcie,alebo hoďte do schránky farského kostola.Nezabudnite na meno a adresu!

SEDEMBOLESTNÝ RUŽENEC.

Prosby ku preddesiatku:

1. Ktorý nech rozmnožuje v nás úctu k Sedembolestnej Matke.
2. Ktorý nech rozmnožuje v nás dôveru k Sedembolestnej Matke.
3. Ktorý nech rozmnožuje v nás lásku k Sedembolestnej Matke.

1. desiatok: 1. tajomstvo-Ktorého utrpenie bolo Ti od Simeona zvestované.

Modlime sa: Bolestná Matka Mária, so srdečnou úprimnosťou pripomíname si bolesť, ktorú pocítilo Tvoje Srdce pri prorokovaní svätého starca Simeona, ktorý predpovedal, že Tvoj obetovaný syn bude jedným k povstaniu, druhým však k pádu. Prosíme Ťa pre Tvoje zarmútené Srdce, vypros nám odovzdanosť do Božej vôle v smutných chvíľach života a pripojiť sa vždy ku Kristovi, Tvojmu Synovi. Amen.

2. desiatok: 2. tajomstvo-S ktorým si do Egypta utekala.

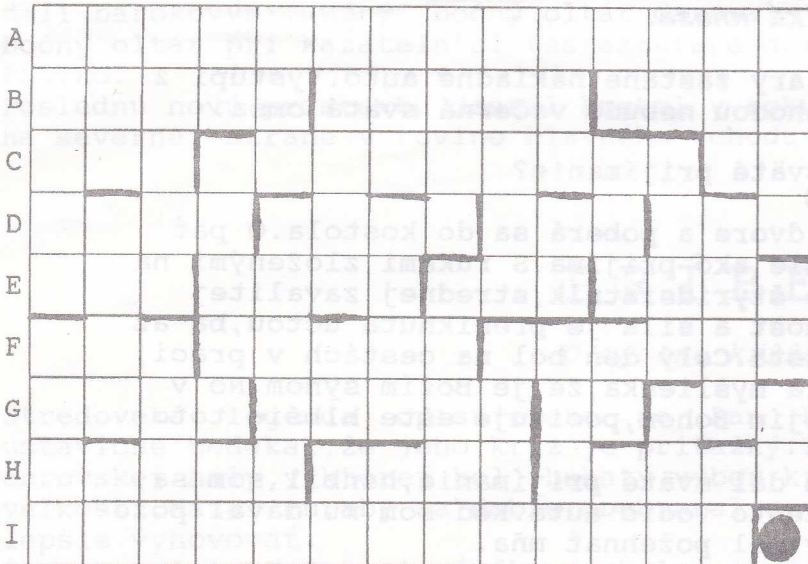
Modlime sa: Bolestná Matka Mária, so srdečnou úprimnosťou pripomíname si bolesť, ktorú pocítilo Tvoje Srdce pri úteku do Egypta pred Herodesom, ktorý chcel zavraždiť Božské dieťa. Prosíme Ťa pre Tvoje utrápené Srdce, ochraňuj nás pred úkladmi zlého ducha, ktorý aj nás chce olúpiť o toto Božské dieťa. Vypros nám, aby sme nám hroziace časné nebezpečenstvá očakávali a im vyhýbali v dôvere Ježiša Krista, Tvojho Syna. Amen.

3. desiatok: 3. tajomstvo-Ktorého si s bolesťou tri dni hľadala.

Modlime sa: Bolestná Matka Mária, so srdečnou úprimnosťou pripomíname si bolesť, ktorú pocítilo Tvoje Srdce, keď si stratila svojho milého Syna Ježiša. Prosíme Ťa pre Tvoje starostlivé Srdce, vypros nám milosť, aby sme nikdy hriechom nestratili Ježiša zo srdca svojho. A ak ho predsa stratíme, pros za nás i za všetkých hriešnikov, aby sme Ho zasa našli v úprimnej a kajúcej sv. spovedi. Opravdivým pokladom je len Ježiš, Tvoj Božský Syn. Amen.

Pokračovanie v budúcom čísle. (mp)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Vodorovne A-2. tajnička.

-B. ženské meno-olamoval-ho-

dnota.-C-špina-slov. dedi-

na-ruská predložka.-D-od-

leť-kosť, úd, expr.-ŠPZ Nové-

ho Jičina-dom. meno Beáty.-

E. potomok-liehovina z ryže-

povedať, angl.-častica.-F.o-

rgán zraku-starý dom-slov.

kňaz (Andrej) (1864-1938), za-

kladateľ SLS, neskôr preme-

novaná na HSLS.-G. rieky, po-

toky-balón, po česky-os. zá-

meno-budova.-H. nem. spisova-

teľ-vec na sánkovanie-škôl-

ka, zastar.-I. 1. tajnička.

Zvisle: 1. druh rastliny, okra-

sny figovník-jeden z rodi-

čov.-2. ŠPZ Rožňavy-pevný

špagát-udieraj.-3. Mesto v

Nórsku-druh farby.-4. označenie anonyma-akoby-rím.kat(skr.).-5. príslovka

miesta-hrabajte.-6. ženské meno-rádium-svätý, skr..-7. časť zimného obleče-

nia-vyslovoval redukované "A"-nem. predložka.-8. mesto v Turecku-zomrie,

dokoná.-9. ozdobný cudzokrajný kvet-pohneš, hovor..-10. pohli, hovor.-ozn.

liet. Jordánska-pohľad, angl.-11. Athletic Club, skr.-mačka, angl.-v, vo, lek.-

-predložka.-12. český zápor-vzácné drevo--dolná časť vlnovky.-13. súhlas

-domáce meno Eduarda-ruský súhlas.-14. meno Kataríny-ad acta, skr.-MPZ

Maroka.-

Pomôcky: E.-arak-H. Ebert-3. Aalen-8. Emet-9. kanna-12. dol

Od 1.9.93 je v Prievidzi otvorená nová (...1.tajnička).Nesie meno podľa prievidzského piaristu a misionára.(...2.tajnička)sa zaslúžil o rozvoj piaristického kláštora a školy.
Odpovede pošlite do dvoch týždňov na adresu redakcie,alebo hodte do schránky farského kostola.

FARSKÁ KRONIKA

Od 17.júla do 17.augusta boli v prievidzských kostoloch zosobášení títo farníci: Ctibor Režo a Iveta r.Melišková, Jaroslav Pôbiš a Marta r.Bulíková, Milan Gatial a Mária r.Gašparová, Pavol Gondár a Dagmar r.Humajová, Štefan Mravec a Júlia r.Chalupíková, Miroslav Dufek a Daniela r.Machová, Alojz Meliško a Jana r.Michalcová, Roman Beňadik a Denisa r. Švecová, Štefan Svitok a Eva r.Hrabovská, Ivan Žilík a Ivona r.Valková.

Od 17.júla do 17.augusta boli v prievidzských kostoloch pokrstené tieto deti: Nicolette Sokolíková, Romana Santová, Nikolas Pôbiš, Martina Pôbišová, Ondrej Režo, Slavomír Lászlo, Petra a Lucia Vattenbergová, Viera Kováčiková, Mária Kromellová, Dáša Voskárová, Kristína Teslíková, Marek Štrbák, Nikola Petrášová, Hana Mravencová, Ján Martiček, Patrik Makeš, Zuzana Tonhajzerová, Miroslav Dufek, Miroslav Makai, Karin Jančeková, Lenka Remišová, Michal Slíž, Diana Eliášová, Mário Eliáš, Katarína Dubecová, Viktor Mečiar, Manuela Mečiarová, Ivan Duchoň, Bibiána Prochádzková, Zuzana Hricová, Nina Žilíková, Adriana Ďurechová.

PRÍBEH

Z denníka kňaza.

Je sedem hodín večer. Pri bráne fary zastane nákladné auto. Vystúpi z neho muž a zazvoní. Pýta sa, či náhodou nebude večerná svätá omša.

-Bohužiaľ nie, -odpovedám mu.

-Tak mohol by som aspoň dostať sväté prijímanie?

-S radosťou, nech sa páči.

Unavený vodič auta zaparkuje na dvore a poberá sa do kostola. O päť minút dostáva sväté prijímanie. Ale ako prijíma. S rukami zloženými na prsiach a s hlbokou vierou. Je to štyridsiatnik, strednej zavalitej postavy. Všetka jeho mužnosť, ráznosť a sila je preniknutá úctou, ba až nežnosťou. Tak prijíma svojho Krista. Celý deň bol na cestách v práci, v službe iným. Stále ho sprevádzala myšlienka, že je Božím synom. No v tejto chvíli, keď sa spája so svojim Bohom, pociťuje ešte hlbšie toto synovstvo.

A ja, katolícky kňaz, ktorý som mu dal sväté prijímanie, hanbil som sa, že nemilujem Pána Boha tak ako tento vodič auta. Keď som mu dával požehnanie, zdalo sa mi, že skôr on by mal požehnať mňa.

Jozef Höss

Dejiny Mariánskeho kostola.

Mariánsky kostol, postavený pôvodne v románskom slohu, bol súčasťou prievidského hradu, ktorý zanikol okolo roku 1321. Po zániku hradu ešte nejaký čas slúžil pôvodnému účelu, ale mešťania si postavili nový kostol. Bol zasvätený sv. Bartolomejovi. Novú funkciu dostal až po príchode rádu karmelitov, teda po roku 1383. Bývalý

hradný kostol však nevyhovoval ich potrebám, preto ho prestavali v gotickom slohu, pričom na stavbe zostali aj pozostatky románskeho slohu. Kláštor stál na mieste pôvodného hradu. Priliehal ku kostolu zo severnej strany, karmeliti obohnali budovy ohradov zosilnenou baštami. Ciele opevnenia sú zvýraznené podzemnými chodbami, ktoré spájajú bašty s loďou kostola, resp. s budovou kláštora. Počas reformácie, teda od šesťdesiatych rokov 16. storočia patrili oboja kostoly evanjelikom.

V roku 1660 preniesla svoje sídlo do Bojníc grófka Františka Pálffy Khueninova. Táto nemohla znieť, že na jej majetkoch účinkovali nekatolícki duchovní. Preto pozvala jezuitov, ktorí začali s misionárskou prácou. Za dva roky prestúpilo na katolícku vieru v Bojniciach, v Prievidzi, v Handlovej, v Nemeckom Pravne a v Brezanoch 4030 ľudí. Preto grófka začiatkom augusta 1660 krátkou cestou zhabala v Prievidzi Mariánsky kostol s oddôvodnením, že evanjelici majú farský kostol a druhý potrebujú katolíci. Asi o mesiac bol katolíkom vrátený aj farský kostol.

Zhabaný Mariánsky kostol bolo treba znovu vysvätiť. Stalo sa tak 15. augusta na sviatok Nanebovzatia Panny Márie. Na pamiatku toho sa koná v Prievidzi púť.

V roku 1678 thokolyovské vojská vyplienili mesto a s ním aj Mariánsky kostol. Všetko cenné ukradli a ostatné tak zničili, že kostol ostal niekoľko rokov nepoužiteľný.

Zreštaurovali ho okolo roku 1698, kedy bol v ňom posvätený organ. Z hlavného oltára ostala iba socha Panny Márie z 15. storočia a rozbité tabule krídlového oltára. Preto bol vyhotovený barokový oltár, ktorého ústrednou postavou je veľmi cenná socha Panny Márie z 15. storočia. Zvyšok kostola bol zreštaurovaný až po roku 1700. V roku 1705 bola rekonštrukcia dokončená. Gotické okná nahradili barokovými. Južný bočný oltár daroval mestský notár Licey, kým severný bočný oltár pri kazateľnici testamentárne daroval prievidský farár Imrich Chilko.

Poslednú novú prístavbu dostal kostol v roku 1767. Zachariáš Jucha pristavil na severnej strane v rovine hlavného vchodu kaplnku sv. Michala.

(prameň: M. Mišík, Prievidza)

PRÍBEH

O výmene kríža.

Stredoveká legenda opisuje, ako sa Pán Boh zamiloval nad človekom, ktorý ustavične bedákal, že jeho kríž je príťažký. Tak ho dobrý Pán Boh zaviedol do obrovskej haly, v ktorej bol bohatý výber krížov, rozličného tovaru, rozličnej veľkosti. Kázal mu, aby sa dobre poobzeral a vybral si ten, ktorý mu bude najlepšie vyhovovať.

Človek začal hľadať, ale ťažko mu bolo nájsť vyhovujúci kríž. Buď bol hrubý, alebo dlhý, alebo ostrý, alebo nepohodlný. Každý kríž mal niečo nepríjemné. Nakoniec našiel v kúte taký, ktorý sa mu ihneď zapáčil. Tento by som chcel mať, pomyslel si. Prizrel sa mu bližšie a vtedy zbadal, že je to jeho doterajší kríž.

CHARITA

Obyčajný život.

Kľačiace domce ustupujú ako porazené vojsko.
Dohora vystierajú sa chrbtice VEŽIAKOV, so stavcami-POSCHODIAMI.
Hlavalamy panelových kociek, riešia stavbári rovno pod oblohou
a vychádza im z toho-DOMOV PRE ČLOVEKA.
Pohyb-tá metafora života, zovšadiaľ kľíči v mnohorakých podobách...
V jednom takomto dome je menšia dedina, povedala babička.
Dedina bez pozdravu, bez podanej ruky, bez lavičky na prídolí, bez záhradky
pred oknom, bez úsmevu na tvári...
Hoci-POZDRAV, RUKA a ÚSMEV-nezaberú tak veľa miesta a nevyžadujú si zvláštnu
starostlivosť.
V jednom takomto dome je menšia dedina, ale len štatisticky.
ČÍSLO PRI ČÍSLE, DVERE PRI DVERÁCH A ČLOVEK PRI ČLOVEKU!

Dnes sa Vám milí spolubočania CHARITA prihovára slovami tejto básne. Iste súhlasíte, že vo veľkej miere ten "obyčajný život" prežívame práve tak. Básnik povedal: "číslo pri čísle, dvere pri dverách, človek pri človeku..." a akosi medzi riadkami chceme prečítať slovo-l á s k a-, no...niet ho...chýba. Charitou sa dá robiť všetko preto, aby tam to slovo bolo-a tak tú báseň i na radosť básnika-pretvoriť-a nie len báseň, ale i...človeka.

Pretvoriť zlo v dobro -SA LEN LÁSKOU DÁ
Zmierniť bolesť bližneho -SA LEN LÁSKOU DÁ
Doppravdy slúžiť a pomáhať -SA LEN LÁSKOU DÁ.
Lásku takejto forme zahŕňa slovo-CHARITA-a verte nám naši milí, že nám Pán Boh dožičil prejaviť ju službou a pomocou viacerým našim a Vaším blízkym. Vieme, že mnohým z Vás je takáto láska vlastná a samozrejmä a iní z Vás by tiež chceli konať, no potrebujú podať ruku. Preto Vás i Vás pozývame medzi nás! Chceme sa s Vami poradiť, od Vás poučiť, prijať silu z konania Vašich dobrých skutkov a poslúžiť si vzájomnými skúsenosťami.

Lebo v iných domoch, ktoré sú-ako dedina-pomoci, útechy, rady a lásky---veľmi treba!

Potrebujú ju naši i Vaši susedia, dvere vedľa Vašich dverí...Keď dávame zo svojich majetkov, dávame len málo. Len keď dávame zo seba samých-vtedy dávame-naozaj! Veď je to nádherná pocit:-s láskou sa pozdraviť

-s láskou a úsmevom podať a prijať ruku
-s láskou otvoriť dvere-ICH-domova.

Nesmieme zabudnúť na to, ČO BY SME MALI UROBIŤ!!!

Teda prosíme i Vás-nezabudnite, že by ste mali naše úprimné a srdečné pozvanie prijať.

Osobne, alebo písomne sme na adrese:

Katolícka Charita, Mariánska 4, Prievidza.

Ďakujeme za lásku, ktorú nám tak prejavujete.

A. Karaková

Spomienky na zosnulých k prvému výročiu smrti:

September 1992: Michal Zaťko, Ján Zelenák, Juraj Huliak, Amália Bešinová, Ľudovít Mráz, Magdaléna Bátorová, Michal Šemrinec, Lukáč Žiak, Jozefína Čuháková, Mária Zubová, Štefan Tomanoci, Anton Zaň, Jozef Chudý.

"Odpočinutie večné daj im Pane..."

Zázrak krvi svätého Januária v Neapoli

Rok čo rok prebehnú svetovou tlačou krátke správy o zázraku krvi svätého Januária. Je isté, že ako biskup z Beneventu bol 19. septembra roku 305 so svojimi spoločníkmi statý v Pozzuoli. Krv sa považovala za najdôležitejšiu súčasť tela, preto ju zachytávali do špeciálnych fľaštičiek. Pravda, musel byť na to súhlas katov, ktorí si ho nechali dobre zaplatiť. Tieto ampulky s krvou vkladali do hrobov mučeníkov. Januarius bol pôvodne pochovaný na vidieckom statku pri Pozzuoli. Biskup Ján I. z Neapola (413-431) dal neskôr uložiť jeho kosti do mestských katakomb, hlavu s ampulkami priniesli do mesta a uschovali v relikviári. Zdá sa, že krv dlhý čas nevzbudila nijakú zvláštnu pozornosť. Až 17. augusta 1389 usporiadali veľkú procesiu k úcte zázraku, ktorý sa stal deň predtým. Zaschnutá krv sv. Januária sa v jednej ampulke stala tekutou a vyzerala tak čerstvo, ako by vytiekla v tento deň (denník *Chronicum Siculum*). Toto je prvý historicky podchytený zázrak krvi, ktorý vzbudil veľkú pozornosť a senzáciu. Krv sv. Januária má špecifické fyzikálne vlastnosti, lepšie povedané fyzikálne "nemožnosti". Krv môže byť v tekutom stave len vtedy, ak obsahuje krvné sérum. Teda odkiaľ sa vzalo toto sérum? A kam sa stráca, keď krv opäť tuhne? Je vylúčené, aby bolo chemicky viazané v krvnej hmote. Pri skvapalnení sa totiž zvýši hmotnosť krvi. Nie vždy rovnako, ale prírastok často dosiahne až 27 gramov. Pri opätovnom stuhnutí sa hmotnosť opäť zníži. Aj objem skvapalnenej krvi v ampulke sa mení. Hoci sú podmienky rovnaké, kolísanie objemu je nerovnomerné. Pri tuhnutí sa zmenšuje, kým nedosiahne pôvodný stav. Toto pulzovanie objemu a hmotnosti je exaktne nevysvetliteľné, lebo medzi výkyvmi sa nedajú zistiť nijaké fyzikálne alebo chemické zákonitosti. Krv sv. Januária má aj ďalšiu jedinečnú vlastnosť. Po dobu šiestich storočí už skoro dvetisíc ráz menila svoj stav bez toho, aby sa "unavila", zničila alebo zanikla. Spektrálnou analýzou je vedecky dokázané, že ide skutočne o ľudskú krv. Pritom jedna a tá istá krv svoj stav podstatne meniť nemôže. Stuhnutú krv možno chemikáliami skvapalniť, ale tým sa zároveň jej pôvodný stav ničí.

Skutočnosť, že krv sv. Januária sa po mnohé stáročia rok čo rok skvapalňuje bez zmeny svojej fyzickej štruktúry, je vedecky nevysvetliteľný jav. Preto musí byť hodnotený iba z nadprirodzeného hľadiska.

Krv sv. Januária sa skvapalňuje vždy v prvú májovú sobotu, 19. septembra a často aj 16. decembra. Ak sa krv nestane tekutou, čo býva zriedka, podľa verejnej mienky je to znamenie nadchádzajúcej katastrofy (výbuch Vezuvu, zemetrasenie, nákaza a pod.)

Silvia Falatová

P Ú Ť

V dňoch 14. a 15. augusta 1993 sa v Prievidzi konala tradičná Mariánska púť. Konala sa na cintoríne - na vršku a v kostole. Popri bohatom programe, ako boli sv. omše, akadémiu mladých, ruženec a krížová cesta sa i spovedalo.

Redaktori časopisu "Bartolomej" zatiaľ stihli "vyspovedať" niekoľko pútnikov, ktorým položili rovnakú otázku: PREČO STE PRIŠLI NA PÚŤ?

Aby sme obetovali modlitby za rodinu a zdravie členov rodiny. J.K.

Pozdraviť Panu Máriu, poďakovať jej. I.P.

Povzbudiť sa na duchu. A.G.

Aby sme poďakovali Panne Márii. M.P.

K úcte Panne Márii. T.L.

Aby človek našiel duševné upokojenie. V.H.

Prišla som sa nájsť. B.M.

Osláviť Panu Máriu. A.R.+B.M.

Modliť sa k Panne Márii, aby nebola vojna, za pokoj vo svete. M.B.

Redakcia časopisu "Bartolomej" úprimne ďakuje našim mladým, hlavne skupine LUMEN za krásny program, ktorým obohatili našu Mariánsku púť.

OZNAMY REDAKCIE

Oznamujeme farníkom, že v našom časopise je možné uverejnenie blahoželaní, spomienok na zosnulých. Takýto druh príspevku treba priniesť osobne do redakcie maximálne 3 týždne vopred.

Náš časopis tvoríme i z príspevkov farníkov. Všetci vy, ktorí si myslíte, že práve Váš článok je vhodný na uverejnenie, prineste ho do redakcie, alebo pošlite.

TÝŽDEŇ V REDAKCII.

Drahý farník,
čítaš druhé číslo nášho i Tvojho časopisu "Bartolomej", ktorý je šťastne na svete za nezmenenú cenu. Zlepšili sme grafickú úpravu, cena zostala (a dúfajme, že aj zostane) nezmenená. Záujem o prvé číslo bol veľký(?), čomu svedčí aj fakt, že sme dostali 33 správnych odpovedí. I autor prvej požiadavky od redakcie je na svete. Pán F.G. sa bližšie zaujíma o farský kostol a jeho dejiny, o život sv. Bartolomeja a pýta sa, kde sú bočné oltáre z kostola, na ktoré si on pamätá. Treba mať len strpenie, všetko sa dozviete. V piatok 13. augusta bolo zasadanie redakčnej rady, na ktorom sa rozhodlo, že časopis bude mať novú grafickú úpravu. Taký je i "Bartolomej" č. 2. V ten istý deň dostala redakcia list od otca biskupa Mons. Rudolfa Baláža, ktorý podporil vydávať časopis a napísal, že sa mu páči celé číslo, osobitne rubrika o miništrantoch. Upozornil nás na chybu, za ktorú sa ospravedľujeme všetkým čitateľom. Na strane 2 v čísle 1 v rubrike "Farský kostol a jeho dejiny" má posledná veta znieť: V roku 1991 tento kostol po generálnej oprave konsekroval banskobystrický biskup Mons. Rudolf Baláž.

Redakcia

Výhercovia kvízu "Z dejín Cirkvi"-Bartolomej č.1:

Správne odpovede: b, b, b

Vyhrali: Andrej Surík

Mária Belanová

Veronika Belanová

Osemsmerovka: ...kresťanskej dospelosti. Vyhrali: Iveta Považanová

Miroslav Bulla

Emília a Dušan Daniš

Kvíz: Správne odpovede: a, a, 3-krst vody a Ducha Sv., krst krvi, krst túžby.

Vyhrali: Rastislav Bulla

Pavol Slezák

Juraj Halaška

Bartolomej-časopis prievidskej farnosti, vydáva Farský úrad Prievidza. Vychádza mesačne. Ročník I, číslo 2. Cena Sk. Adresa redakcie: Bartolomej, Farský úrad, Mariánska 4, Prievidza 971 01. Šéfredaktor: Marcel Puvák, zást. šéfredaktora Bohumil Svítok, redaktori: Jana Vanková, Alica Karaková, Ľubomír Feješ, Silvia Falatová, Jozef Höss, Andrea Vrajková, Pavol Michalovič, Mariana Scheberová, Vasil Benko. Grafická úprava: Marián Pietrik. Tlačí Tlačiareň Ofsetka. Časopis nerozširuje PNS. Nevyžiadané rukopisy redakcia nevracia.
